

24.6.65, יום ה'

באחת עשרה נחננסו אצלי אלמוגי, עוזי, בהיר, דב יוסף, שמעון, סורקיס,

יצחק נבון, יזהר ומשה דיין. עוזי ואבא חושי שוחחו אחמול שעהיים עם אשכול.

הציעו לו למסור חוות הדעת של היועץ המשפטי לנשיא המשפט העליון אם הדרישה לועדת

חקירה מוצדקת (למי זה נחוץ - רבשע?) אשכול ענה שנחברר לו שהוא חביב על העם

ועל מפא"י, וכניסתו לחקירת הפרשה היא איבוד עצמו לדעת. גם אסור לעשות זאת, כי

המפלגה החליטה נגד. שמעון מסר שבבוקר נתכנס "המטה" בשבע ונחברר שיש שלוש קבוצות:

אחת נגד כל רשימה נפרדת (אהוביה ואבא חושי). דורשי רשימה נפרדת: יהודית, אלמוגי,

אביגדור עשן, שמעון פרס, גד יעקבי, מיכה שביט, יצחק נבון, הלל כהן. משה דיין

אמר שברגע זה אינו מוכן להצטרף לרשימה. שלושה חברים לא הביעו דעה: בהיר, יזהר,

עוזי, בן-פורת.

בישיבתנו בבית הסביר משה מדוע הוא נגד רשימה נפרדת. הצבור בארץ אינו

מחרגש משקרים ומעוות דין. לדעתו מי שמעונין שלא תהיה רשימה נפרדת זהו בגין.

כי אם יעמדו רק אשכול ובגין ימנעו רבים, ורבים יצביעו נגדו ומשום כך יצביעו

בעד אשכול. אם תהיה רשימה של ב.ג. ירבו המצביעים בעד רשימה זו.

אלמוגי הסביר שתנאי להצגת רשימה - עשרים אישים בראש הרשימה, והוא מטיל

עלי להבטיח עשרים אישים אלה.

יזהר אמר שאחת היא לו כמה צירים רשימה נפרדת תקבל. יש לצאת למלחמה על

דרך חדשה.

אמרתי שאיש אינו יכול להגיד מראש כמה צירים תקבל רשימה נפרדת. אבל ברור

שהדבר חלוי במידה ידועה באישום שיעמדו ברשימה, - למשל אם יחסר משה דיון תיפגע

הרשימה, כי הוא הראשון שהתפטר מממשלת אשכול. במרץ שנשקיע בבחירות ובחוגים

שנפנה אליהם מן ההכרח שברשימה נפרדת יעמדו אישים מדיניים, אנשי רוח, נציגי

פועלים בח"א, חיפה, ירושלים, באר שבע, נציגי עדות ועיירות פיתוח.

אמצעי רכישה קולות או אנשים בלתי הגונים חלים יותר על מספרים קטנים מאשר

על המונים. למפא"י מצביעים בערך 400 אלף איש. מספר כזה אי אפשר "לקנות". אם

נופיע במצע משלנו - שנוי משטר הבחירות, הרמת החינוך, הפרחת השממה, ז"א הגברת

חבלי הפיתוח בכפר ובעיר, וטוהר המוסרי של המדינה, ונגיע באופן בלתי אמצעי לארבעים

אלף איש שהשפעתם מחפשת על ארבע מאות אלף - יתכן שנרכוש שלש מאות אלף, ז.א.

30 צירים. כמובן אין בכך ודאות, אבל אין זה בלתי אפשרי. אם נגיע לכך - נלכד

המפלגה ונטהר אותה. כי איני סבור שיש הבדל עיקרי בין הרוב ובין המיעוט. יש הבדל

בין יחידים. הרוב ברובו הגדול אינו גרוע מהמיעוט. הוא נרתע מפילוג ואינו נרתע

משחיתות מנהיגיו ומדריכיו. כי טוהר המוסרי לא היה בין המרכיב שלמד - לא היה צורך

בכך בחמשים שנים השנים הראשונות.

דב יוסף עשה חשבון שאפשר להגיע למכסימום ל-15-20 צירים, ודבר זה לא ישנה

המצב.

דברו גם אחרים והוחלט להמשיך מחר בשמונה בבוקר.

בשש מתכנס בביתי חוג התנ"ך, ומשך הוויכוח על הרצאת פרופ. רייט על שכס מלפני

שבועיים בבית הנשיא בירושלים.

- קיבלתי היום מחיים יומן שלי משנת 1926. בעמוד 117 יש על מהלח עוית של

רגנה (בת שנה וחצי). עמוד 139 חזרה בריאה מירושלים.

- ביומני מיום 15.1.48 מצאתי דברים אלה: "המהפכה העוברת עלינו לא יכלה

להצטמצם בשיח המדיני והצבאי בלבד, למען חמלא וחשלים יעודה ההיסטורי שומה עליה

להתפשט על כל פינות חיינו- וקודם כל בשטח העשרה המשקית, החיכנון וסיפוח כשרנו

המדעי, הסכנולוגי והחינוכי. העצמאות שאנו נלחמים עליה מכוונת לא ליהודי א"י בלבד

אלא לעם כולו".

25.6.65, יום ו'

הוזמנתי למועדון המסחרי (בו הרצאתי כבר בשנת 1952) להרצות על משימות הדור.

היו כארבע מאות וחמשים נוכחים. תחילה סעדנו ארוחת צהרים ולפני הלפתן הרצאתי - על

המשימות הנובעות מיחודה של מדינתנו - בסחון, הפרחת השממה, קבוץ גלויות ומיזוגן

והיותנו משען מוסרי לחיזוק היהדות בגולה. נתקבלתי ודיברתי באטמוספירה של אהדה

וידידות. ישב ראש אהיו של אבניאל. משמאלו ישב נכדו של יואל מושה סלומון. מימיני

ישב נשיא הכבוד של המועדון רוז'נסקי - קראתי לו רוזן. אמר לי שאבא שלו קרא לעצמו

רוזן.

- לפנות ערב בא אצלי מוריק - מלא מרירות ועצב ויאוש על סרוב חברי המיעוט

(משה ועוזי) להוסיף ברשימה נפרדת.